

Българитѣ живущи въ Цариградѣ имаха дѣйствиа и направление въ българскитѣ работи съвсѣмъ противоположни на нашитѣ първенци въ Букурещъ. Цариградскитѣ българи първенци, приближени до Игнатева, приеха съ вѣсторгъ дѣйствиата на тайний съзаклѣтъ Комитетъ и ги подържаха мжжествено до край.

Когато се завърнахъ отъ Пловещъ, поехъ самъ издаването на комитетскій органъ „Народность“, и започнахъ дѣйствиата на комитета самъ, безъ да давамъ улика че е растуренъ, — писа ми единъ близень до Игнатева българинъ, че Игнатиевъ му казалъ да пише на Комитета въ Букурещъ, да испраща както вѣстника „Народность“ тѣй и други тайни прѣписки съ тукашнитѣ българи въ пакетъ до руското консулато тукъ и, че то ще ги прѣдава по надлѣжностъ. Този българинъ ми яви още, че Игнатиевъ се радва за дѣйствиата на Комитета въ отношение на революционото дѣло въ България, и да слѣдваме много дѣятелно нашето дѣло, то скоро ще принесе своитѣ желаеми плодове. Така и стана, азъ испращахъ вѣстниците въ пакетъ и други писма въ Цариградъ и Русе (и отъ тукъ ми се бѣше явило сжщото) до консулствата, и тѣ ги распращаха споредъ надписанитѣ адреси много точно.

Подобно на Оффенберга въртеше своитѣ политически дѣйствиа и рускій бѣлградски генераленъ консулъ, въ отношение на българскитѣ работи. Този дѣйствуваше и се явяваше като противославянинъ. Мислѣхъ въ себе си, добръ, Оффенбергъ се намѣрва въ една неславянска държава — Румжния, — този въ Бѣлградъ въ една чисто славянска държава, защо е тази неразбория въ политиката на една велика Славянска Държава. Оффенбергъ или е ималъ, въ отношение на българскитѣ работи, еднакви съ Игнатева инструкции, че не ги е схващаль добръ и е работилъ по свое собствено усмотрение, както се вижда обикновено при рускитѣ голѣмци, или пъкъ е ималъ съвсѣмъ други инструкции въ отношение на българскитѣ работи; — а по-